

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2023. február 24.
(OR. en)

Intézményközi referenciaszám:
2023/0046(COD)

6845/23
ADD 4

TELECOM 50
COMPET 146
MI 140
IA 32
CODEC 262

FEDŐLAP

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2023. február 24.
Címzett:	Thérèse BLANCHET, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	SWD(2023) 47 final
Tárgy:	BIZOTTSÁGI SZOLGÁLATI MUNKADOKUMENTUM A HATÁSVIZSGÁLATI JELENTÉS VEZETŐI ÖSSZEFOGLALÓJA amely a következő dokumentumot kíséri: Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE a gigabites elektronikus hírközlő hálózatok kiépítési költségeinek csökkentésére irányuló intézkedésekről és a 2014/61/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (a gigabites infrastruktúráról szóló jogszabály)

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak az SWD(2023) 47 final számú dokumentumot.

Melléklet: SWD(2023) 47 final

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2023.2.23.
SWD(2023) 47 final

BIZOTTSÁGI SZOLGÁLATI MUNKADOKUMENTUM
A HATÁSVIZSGÁLATI JELENTÉS VEZETŐI ÖSSZEFOGLALÓJA

amely a következő dokumentumot kíséri:

Javaslat
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**a gigabites elektronikus hírközlő hálózatok kiépítési költségeinek csökkentésére irányuló
intézkedésekről és a 2014/61/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (a gigabites
infrastruktúráról szóló jogszabály)**

{COM(2023) 94 final} - {SEC(2023) 96 final} - {SWD(2023) 46 final}

VEZETŐI ÖSSZEFOGLALÓ

A nagy sebességű elektronikus hírközlő hálózatok kiépítési költségeinek csökkentésére irányuló intézkedésekről szóló, 2014. május 15-i 2014/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv felülvizsgálata nyomán végzett hatásvizsgálat: a gigabites elektronikus hírközlő hálózatok kiépítési költségeinek csökkentésére irányuló intézkedésekről és a 2014/61/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat

A. A fellépés szükségessége

Mi a probléma lényege, és miért jelent problémát uniós szinten?

A rendkívül nagy kapacitású hálózatok – többek között az optikai és az 5G-hálózatok – teljes lefedettséget eredményező kiépítése minden tagállamban két kihívással néz szembe: a hálózatkiépítési költségek magasak, maga a hálózatkiépítés pedig változatlanul lassan zajlik. A háztartások és a vállalkozások részéről azonban Unió-szerte folyamatosan nő a gyors és mindenütt jelenlévő, kiváló minőségű hálózati összekapcsoltság iránti kereslet, és ezt az igényt a Covid19-világjárvány csak tovább fokozta. A széles sávú hálózatok kiépítési költségeinek csökkentéséről szóló 2014. évi irányelv (a továbbiakban: az irányelv) nem bizonyul teljes mértékben eredményesnek a széles sávú hálózatok kiépítési költségeinek csökkentését illetően. Ez elsősorban arra vezethető vissza, hogy a tagállamok eltekinthetnek vagy mentességet kaphatnak bizonyos intézkedések végrehajtása alól, és ez a rugalmasság Unió-szerte következtelen végrehajtáshoz, valamint ahhoz vezet, hogy a nemzeti szintű vitarendezések és iránymutatások kapcsán egyes rendelkezéseket eltérően értelmeznek. Ezenkívül az irányelv célja és hatálya már nem felel meg a piaci és technológiai fejleményeknek.

Mit kellene elérni?

Az elsődleges cél a Digitális évtized 2030 szakpolitikai programban meghatározott gigabites konnektivitási célértékek teljesítésének előmozdítása, ami egyúttal a belső piac jobb működéséhez is hozzájárul. A kiterjedtebb hálózati lefedettség, valamint a vezetékes és vezeték nélküli/mobil rendkívül nagy kapacitású hálózatok Unión belüli kiépítésének megkönnyítése érdekében a cél az, hogy a fizikai infrastruktúra kiépítésének és a meglévő infrastruktúra használatának optimalizálása, továbbá a hálózatok Unió-szerte történő kiépítésére vonatkozó következetes, észszerűsített és digitalizált közigazgatási eljárások kidolgozása révén csökkenjenek a költségek és a rendkívül nagy kapacitású hálózatok gyorsabban kiépüljenek.

Milyen többletértéket képvisel az uniós szintű fellépés (szubszidiaritás)?

Az irányelv végrehajtása során szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy a hálózati összeköttetésre vonatkozó uniós célokat a tagállamok nem tudják önállóan, észszerű időn belül, illetve a magán- és állami beruházások lehető leghatékonyabb felhasználása mellett megvalósítani. A tagállamok által eddig elfogadott intézkedések igen eltérőek, néha még régióként vagy településenként is különböznek. A szabályok sokfélesége megakadályozza, hogy a piaci szereplők méretgazdaságosságot érjenek el, és akadályokat gördít a határokon átnyúló beruházások elé is. Mindez hatással van a belső piac működésére is, különösen az olyan inherens, határokon átnyúló alkalmazások esetében, mint a hálózatba kapcsolt járművek és az önvezető járművek, amelyek a rendkívül nagy kapacitású hálózatok kiterjedt elérhetőségét igénylik. A felmerült problémák a legtöbb, ha nem az összes tagállamban közösek.

B. Megoldások

Milyen alternatívák kínálóznak a célkitűzések elérésére? Van-e előnyben részesített alternatíva? Amennyiben nincs, miért nincs?

Négy szakpolitikai alternatívát vizsgáltak meg és értékelték.

- Az **1. szakpolitikai opció** csak minimális változtatásokat eszközölne, nevezetesen

aktualizálná az eszköz alkalmazási körét, amely így a fejlettebb hálózatokat foglalná magában, egyes rendelkezéseket pedig megerősítene és egyértelműsítene.

- A **2. szakpolitikai opció** magában foglalja az 1. szakpolitikai opcióban javasoltakat; emellett kiterjesztené a hozzáférésnyújtási (és a kapcsolódó átláthatósági) kötelezettségeket az állami tulajdonú, *hálózaton kívüli* fizikai infrastrukturális eszközökre, a beruházásösztönzési problémák kezelése érdekében bizonyos mentességeket biztosítana a rendkívül nagy kapacitású hálózatok eszközeire és az ilyen hálózatok kiépítésére, és új intézkedéseket vezetne be az engedélyezési eljárások javítására.
- A **3. szakpolitikai opció** a 2. szakpolitikai alternatívára építve (a rendkívül nagy kapacitású hálózatokra alkalmazható mentességek kivételével) új szabályokat állapítana meg, és uniós szintű iránymutatás révén egyértelműsítene a fizikai (beleértve az épületen belüli) infrastruktúrához való hozzáférést és az építési munkák összehangolását. Emellett kiterjesztené a proaktív átláthatósági kötelezettségeket a magántulajdonban lévő hálózatok üzemeltetőire, és előírná az egyablakos információs pontokon keresztül nyújtott információk – köztük a georeferenciával ellátott információk – digitalizálását is. Ezenfelül összességében tovább erősítene az engedélyezési eljárásokat, és kötelezővé tenné az épületen belüli optikai kábelezést, csakúgy mint az épületen belüli fizikai infrastruktúra nemzeti szintű szabványainak kidolgozását.
- A **4. szakpolitikai opció** – a 3. szakpolitikai alternatíva szerint javasoltakon túl – valamennyi magánüzemeltetőre és adott esetben egyes hálózaton kívüli üzemeltetőkre is kiterjesztené a hozzáférésnyújtási kötelezettségeket és az építési munkák összehangolását, és az épületen belüli fizikai infrastruktúra tekintetében uniós szintű szabványokat irányozna elő. E szakpolitikai opció értelmében egy közös platformot kellene kialakítani, amely révén áttekinthetők a meglévő fizikai infrastruktúrák és a tervezett építési munkák, és az engedélykérelmek is bonyolíthatók.

Az első szakpolitikai opció kivételével valamennyi lehetőség szerint új rendeletre van szükség. Összességében a **3. szakpolitikai opció** teremt leginkább egyensúlyt a rövid távú végrehajtási költségek és a középtávú előnyök között amellet, hogy minimálisra csökkenti a szükségtelen szabályozási terheket, és korlátozza az elektronikus hírközlési ágazat üvegházhatásúgáz-kibocsátását is.

Mi az egyes érdekelt felek álláspontja? Ki melyik alternatívát támogatja?

Valamennyi érdekelt egyetért abban, hogy kiváló minőségű hálózati összekapcsoltságra van szükség. Nagy csoportot alkotnak azok az üzemeltetők, akik szerint további uniós szintű harmonizációra és szabályozásra van szükség, és ezt a meglátást a legtöbb vállalkozói szövetség is osztja. Az üzemeltetők egy kisebb csoportja azonban felhívta a figyelmet arra, hogy a tagállamok számára mozgásteret kell biztosítani az uniós jogszabályok végrehajtása és érvényesítése terén. A hatóságok kevésbé részesítik előnyben az uniós szintű intézkedéseket, mint az üzemeltetők.

C. Az előnyben részesített alternatíva hatásai

Melyek az előnyben részesített alternatíva (ha nincs ilyen, akkor a főbb alternatívák) előnyei?

A 3. szakpolitikai opció az alapforgatókönyv szerinti 250 000 km-ről a becslések szerint 470 000 km-re növelné a meglévő fizikai infrastruktúra használatának, illetve az építési munkák összehangolásának tulajdonítható új hálózatokat. Emellett a hálózatkiépítés költségeit 14,5 milliárd euróval, a szükséges állami támogatásokat pedig 2,4 milliárd euróval csökkentené. A 2030-ig tartó időszakban 0,7 millió tonna üvegházhatásúgáz-kibocsátást lehetne elkerülni. Az opció várhatóan társadalmi előnyökkel jár, különösen a város és a vidék közötti digitális szakadék csökkentése révén, és emellett gazdasági előnyöket is képes

felmutatni, különösen a várható költségmegtakarítások újbóli befektetése révén.
Milyen költségekkel jár az előnyben részesített alternatíva (ha nincs ilyen, akkor milyen költségekkel járnak a főbb alternatívák)? A 3. szakpolitikai opció a becslések szerint 70 millió euró <i>egyszeri</i> költséggel jár. Ebből 15 millió euró jut az elektronikus hírközlő hálózatok szolgáltatóira, a fennmaradó összeg pedig főként a közigazgatási szervekre hárul, a következetes engedélyezési eljárások kialakításához és a digitális platformok létrehozásához kapcsolódóan. Ezenfelül a vitarendezési testületek és az egyablakos információs pontok esetében rendszeres, 6–7 millió eurós költséggel kell számolni. E beruházások megvalósítását követően azonban a 3. szakpolitikai opció az adminisztratív költségek terén várhatóan évi 40 millió euró megtakarítást eredményez az elektronikus hírközlő hálózatok üzemeltetői számára a fizikai infrastruktúrához való jobb hozzáférés és a hatékonyabb engedélyezési eljárások révén. A közigazgatási szerveknél, köztük az önkormányzatoknál is megtakarítások várhatók, mégpedig a működési költségek terén. Ezek az előnyök adott esetben kiterjeszthetők, ha más ágazatok is használják az online engedélyezési platformokat, ahogy az már több tagállamban is gyakorlat.
Milyen hatást gyakorol a fellépés a kkv-kra és a versenyképességre? A kis- és középvállalkozásokra (kkv-k) mint a gigabites szolgáltatások vásárlóira nem vonatkoznak konkrét kötelezettségek, míg a hálózatüzemeltetőként eljáró kkv-k ugyanúgy érintettek lehetnek, mint más vállalkozások. A fizikai infrastruktúrához való hozzáférés jelenlegi hiánya és a gigabites konnektivitás magas ára azonban különösen a kkv-k és a kis közszolgáltatások esetében jár jelentős kihívással, mivel e tényezők korlátozzák, hogy az említett szereplők kihasználják a gyorsabb szélessávú szolgáltatásokhoz és a fejlett digitális alkalmazásokhoz kapcsolódó termelékenységnövekedés nyújtotta előnyöket. A nemzeti és szubnacionális szintű szabályok és gyakorlatok jelenlegi sokfélesége szintén akadályt jelent a méretgazdaságosságot elérni kívánó vállalatok számára, ami kihat az EU versenyképességére is.
Lesz-e ennek jelentős hatása a tagállamok költségvetésére és közigazgatására? Az előnyben részesített szakpolitikai opció a becslések szerint mintegy 35–40 millió euró <i>egyszeri</i> költséget jelent a helyi hatóságok számára, főként az engedélyezési eljárásokhoz és a digitalizált engedélyezési platformokhoz kapcsolódóan. A vitarendezési testületek és az egyablakos információs pontok esetében az <i>egyszeri</i> költségek 10–15 millió euróra, a <i>rendszeres</i> költségek pedig – a már említettek szerint – 6–7 millió euróra tehetők. A helyi hatóságok azonban évente 3–4 millió eurót takarítanak meg az engedélyezési eljárások digitalizálásának és a hálózaton kívüli nyilvános létesítményekhez való hozzáférésnyújtás követelményének köszönhetően. Emellett a tagállamok nemzeti költségvetései potenciálisan 2,4 milliárd euró megtakarításra számíthatnak a támogatások terén, amely támogatásokat ellenkező esetben a háztartások 90%-a esetében optikai szállal való ellátására fordítanák.
Lesznek-e egyéb jelentős hatások? Az energiahatékonyabb technológiákon, különösen a száloptikán és az 5G-n alapuló rendkívül nagy kapacitású hálózatok gyorsabb kiépítése Uniós-szerte előmozdítaná a zöld és digitális kettős átállást. Ez várhatóan az elektronikus hírközlés üzemeltetésének villamosenergia-intenzitását is csökkenti, és így hozzájárul az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentéséhez, amelyet azonban ellensúlyozhat az adatforgalom gyorsabb növekedése. A már meglévő fizikai infrastruktúra fokozott használata és az építési munkák hatékonyabb összehangolása környezeti szempontból is fenntarthatóbbá teszi a hálózatok kiépítését.
Arányosság? A javaslat célzott szakpolitikai intézkedést terjeszt elő, amelynek intenzitása arányos a célkitűzéseivel. Átfogó intézkedéscsomag révén foglalkozik az összes érintett területtel, és az

alkotmányos kérdések figyelembevétele, valamint az arányosság biztosítása érdekében kivételekről is rendelkezik, például mentességet biztosít a hálózatüzemeltetőkre és a közigazgatási szervekre vonatkozó átláthatósági kötelezettségek alól, és rögzíti az engedélyek hallgatólagos jóváhagyását.

D. Nyomon követés

Mikor kerül sor a szakpolitika felülvizsgálatára?

A Bizottság a rendelet hatálybalépésétől számított 5 év elteltével jelentést nyújt be a rendelet értékeléséről.